

TECKEN

De tre punkthusen Klockarvägen 3, 5 och 7 är byggda 1956. I slutet av 1990-talet kompletterades tillgängligheten i fastigheterna genom att lyftbord sattes in i entréhallarna.

Hiss fanns det från början men för att nå den måste man först gå upp en halv trappa när man kommit innanför entrédörren. Till höger i hallen fanns ett väggparti mitt emot de nyinsatta lyftborden. Detta väggparti var gjort i glasbetong och utgjorde hisschaktets vägg mot entréhallen. Hüge beslöt att ersätta glasbetongen med en putsad vägg och på så sätt skapa tre platser, en i vardera huset, lämpliga för konstnärlig gestaltning.

Beställningen gick till konstnären Nina Kerola som vid tillfället även var bosatt i huset närmast Kommunalvägen med adress Klockarvägen 1.

Nina Kerola arbetar främst med grafik. Och den teknik hon valde för verket "Tecken" har faktiskt vissa beröringspunkter med grafiska tekniker trots att det här rör sig om betongreliefer. Varje relief består av flera gjutna betongformer ca 2 cm tjocka. Konstnären har sedan målat de olika delarna med betongpustfärg. Sedan har hon ristat in teckningarna på samma sätt som när man ristat med en tornål i kopparplåten. Linjen är i "Tecken" ljus betonggrå i kontrast mot de mörkare kulörta infärgade partierna.

Motivvärlden i "Tecken" ger associationer till forntida ristningar i ben eller hållristningarnas och grottmålningarnas mytiska bildvärd. Parallellt med denna uråldriga ton finns även en likhet med seriebilder. De olika betongformerna påminner ibland om den tecknade seriens rutor som för berättelsen framåt i tiden.

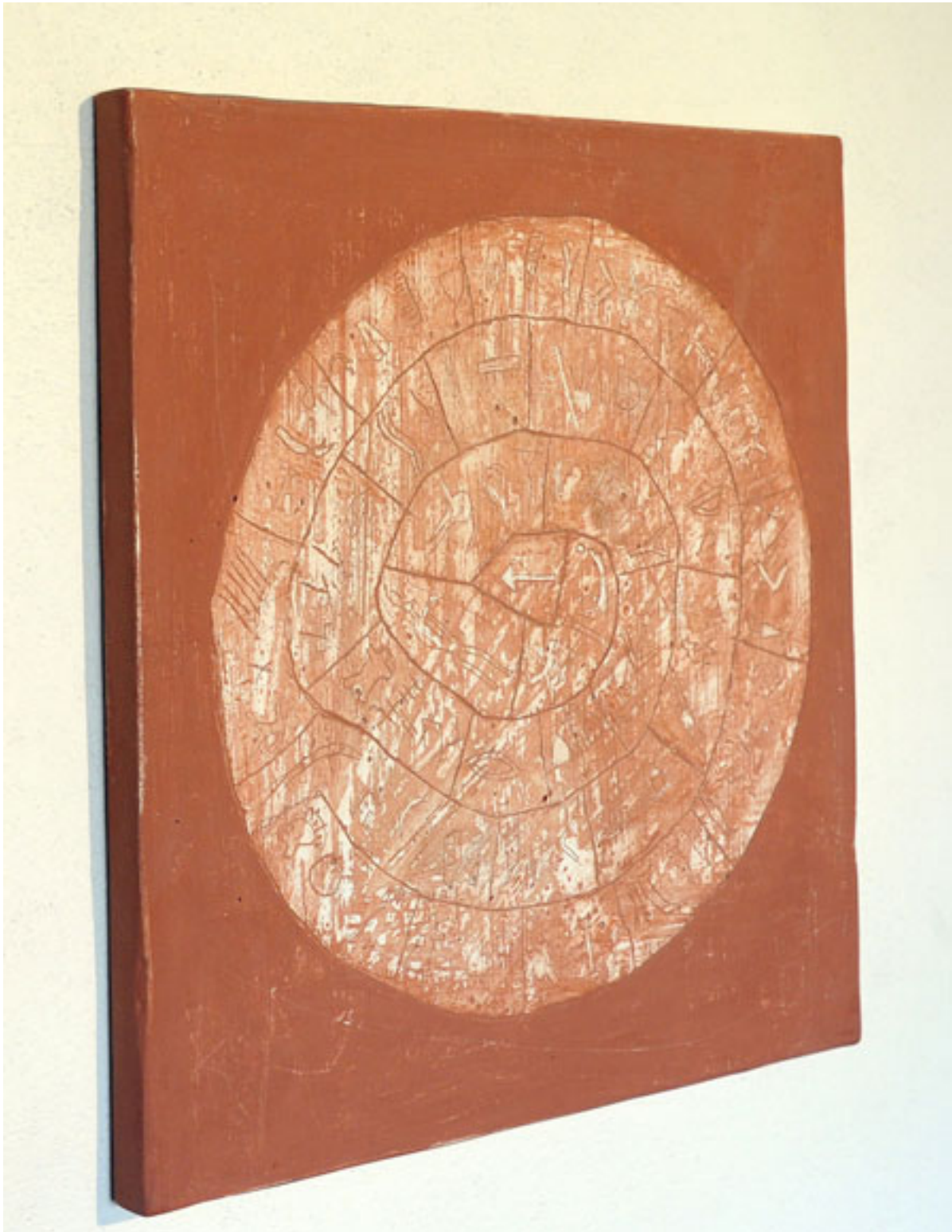
Min tolkning av Kerolas konstverk är att det handlar om några av de existentiella förutsättningarna för människans liv på jorden som det formades i forntiden i Huddinge och världen.

Berättelsen börjar vid **Klockarvägen 3**. Här finns konstverkets första del som heter **"Skrivhjul"**. Gruppens huvudmotiv är den tegelröda kvadratiske plattan med cirkel, skrivhjulet. En labyrint med en startpil i mitten är fylld med arkaiska skrivtecken.

Vissa liknar hållristningsfigurer, en man med ett spjut och andra enkla människoliknande figurer. Andra påminner om Egyptiska Hieroglyfer, en förenklad munform eller ett huvud i profil. I en rasande virvel föds det mänskliga språket och skriften ur skrivhjulets centrum. Med språkets hjälp organiserade de tidiga människorna sitt samhälle och språket var också förutsättningen för religiösa föreställningar. Det röda skrivhjulet besvärjer människans huvudfiende döden, symboliserad av den benigt stendöda fisken som ligger i sin blå kista överst i bildgruppen.

Den gula formen till vänster balanserar upp kompositionen samt fullbordar färgernas grundfärgstriad så att både rött, blått och gult ingår i reliefen

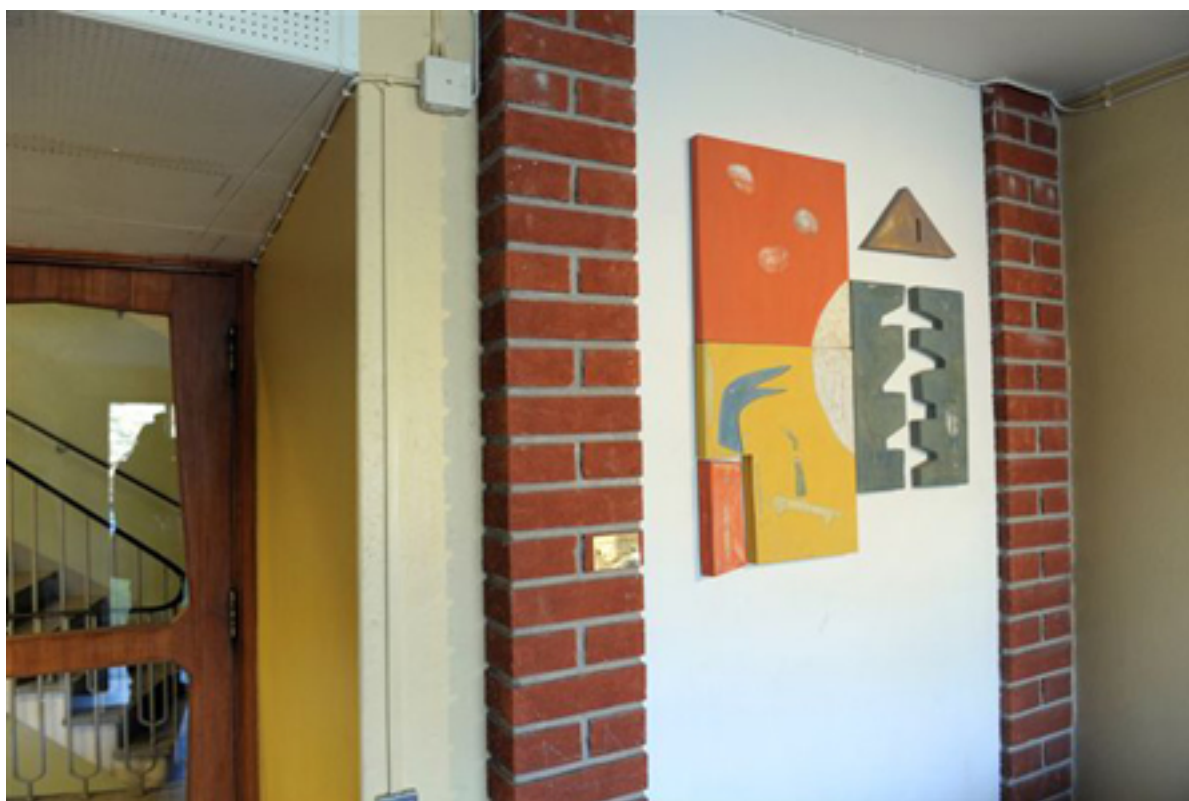

Klicka på bilden för en större version

Den andra delen på **Klockarvägen 5** heter **"Jakten"**. Den består av fyra delar. I den blå kvadraten skjuter jägaren sin pil mot villebrådet som finns i den gula kvadraten till höger. På typiskt serieteckningsmaner passerar pilen från den ena "serierutan" till den andra. Bakom jägaren finns dödsfisken igen. Denna gång i en gul "kista". Fisken påminner som tidigare om döden vars närvaro också är en förutsättning för jakten. Men den påminner också, i sin skelettform, om jaktens syfte, att ge föda till människorna.

I den sandfärgade rektangeln nederst till vänster finns en jägare till. Med båge och spjut dansar han en

besvärjande dans med bön till gudarna om god jakt. Han dansar framför en grupp trädstammar varav en är "smyckad" med en fetisch i form av ett gulnat oxkranium.
Den vassa bruna båtformen tränger likt en spjutspets in i den gula rektangeln.

Den sista reliefen på **Klockarvägen 7** heter "**Jord, vatten och himmel**" och representerar kanske helheten. Det vill säga världen, jordklotet den plats där människans skådespel uppförs.

Fiskformen finns med igen. Dels som pyttesmå ristningar i det skeva, vita halvklotet i mitten, men även som negativ form till höger. Det vita mellanrummet mellan de blågröna blocken bildar fiskens ryggen som negativ form och den bruna triangeln högst upp till höger blir till dess huvud.

Kanske representerar fisken nu elementet vatten där den en gång levande simmade.

Himlen är röd med tre lätta svävande bollmoln och på den gula ökenjorden finns två stornäbbade fågelvarelser.

De sjunger längtande mot himlen. På den lilla röda klossen längst ned till höger bevakar schamanen hela skådespelet.

/ Håkan Bull

